

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΙΘ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 879 ²	Κατάθεσις τῆς ἐσθῆτος τῆς Θεοτόκου Τετάρτη 2 Ἰουλίου 2014 (2002)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Χωρὶς ναοῦς;

«Εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίσαιν οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς» (Ἐβρ. 9,6-7)

ΣΗΜΕΡΑ, ἀγαπητοί μου, ἐορτάζουμε τὴν κατάθεσι τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου «ἐν τῇ ἀγία σορῶ». Τί σημαίνει αὐτό; Ὅτι σὰν σήμερα **τὸ ἱερὸ ἔνδυμα, ποῦ φοροῦσε ἡ Παναγία** ὅταν ἦταν στὴ γῆ, τοποθετήθηκε μὲ τιμὴ μέσα σὲ εἰδικὴ θήκη, γιὰ νὰ φυλάσσεται ἐκεῖ καὶ νὰ προσκυνῆται. Πότε συνέβη αὐτό; Ἐπὶ Λέοντος τοῦ Μεγάλου (457-474 μ.Χ.). Ποῦ; Στὸ Βυζάντιο, **στὸ ναὸ τῆς Θεοτόκου τῶν Βλαχερνῶν** στὴν Κωνσταντινούπολι. Καὶ πῶς βρέθηκε ἐκεῖ τὸ φόρεμα τῆς Θεοτόκου ἀπὸ τὴν Παλαιστίνη; Δυὸ ἀδέρφια, ἀξιωματοῦχοι ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολι, ὁ Γάβριος καὶ ὁ Κάνδιδος, εἶχαν πάει στοὺς Ἁγίους Τόπους νὰ προσκυνήσουν, κ' ἐκεῖ, κοντὰ στὴ Γαλιλαία στὸ σπιτι μῆς γριᾶς Ἑβραίας, εἶδαν νὰ φυλάσσεται τὸ φόρεμα τῆς Παναγίας. Βρῆκαν λοιπὸν τρόπο, ἔκλεψαν τὸν πολύτιμο θησαυρό, τὸν ἔφεραν στὴν Πόλι καὶ ἔκτισαν πρὸς τιμὴν τοῦ ἕνα ναοῦ. Ἀργότερα ὁμοῦ τὸν παρέδωσαν στὸν αὐτοκράτορα, ὁ ὁποῖος τὸν τοποθέτησε στὸν δικό του ναὸ τῶν Βλαχερνῶν ὅπως εἶπαμε.

Τὸ ἱστορικὸ αὐτό, σὲ συνδυασμὸ καὶ μὲ τὸν σημερινὸ ἀπόστολο, μᾶς δίνει ἀφορμὴ νὰ μιλήσουμε γιὰ τὴν **ἀνέγερσι τῶν ἱερῶν ναῶν**. Παρακαλῶ προσέξτε.

***

Δὲν ὑπάρχει, ἀγαπητοί μου, λαὸς ἄθρησκος. Κ' ἐκεῖ ἀκόμη ποῦ ἔχουν ἀθεΐα καὶ καταδιώκουν τὴ θρησκεία, ναί, κ' ἐκεῖ **ὑπάρχει λαὸς ποῦ πιστεύει** στὸ Θεὸ καὶ τὸν λατρεύει σὲ μέρη ποῦ δὲν φτάνει ἡ ἀστυνομικὴ παρακολούθησις.

● Ὅλοι οἱ λαοὶ τοῦ κόσμου θρησκεύουν, ἄλλος περισσότερο ἄλλος λιγώτερο. Ἄλλ' ἀνάμεσα σὲ ὅλους ὑπάρχει κ' ἕνας λαός, ποῦ ἦταν πέρα γιὰ πέρα **λαὸς θρησκευτικός**. Εἶνε ὁ **Ἑβραϊκὸς λαός**. Αὐτὸς εἶχε τὸ προνόμιο νὰ πιστεῦῃ στὸν ἀληθινὸ Θεό, καὶ εἶχε διοργανώσει τὴν ἀτομικὴ, οἰκογενειακὴ, κοινωνικὴ καὶ ἐθνικὴ ζωὴ του

σύμφωνα μὲ τὶς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ. Ἀποτελοῦσε κράτος θεοκρατικόν. Ὁ Θεὸς βασίλευε ἀνάμεσά τους. Καὶ τὸν λάτρευαν ὄχι μόνον τὸ Σάββατο, ἀλλὰ ὅλες τὶς ἡμέρες, προσφέροντας θυσίαις. Ποῦ λάτρευαν τὸ Θεό; Ὅταν ἦταν σκλάβοι στοὺς Αἰγυπτίους, οἱ τύραννοί τους δὲν τοὺς ἄφηναν νὰ χτίσουν δικό τους ναὸ. Τὸ Θεὸ τὸν λάτρευαν τότε μέσα στὰ σπιτία τους καὶ στὶς καρδιές τους. Ἄλλ' ὅταν ὁ Θεὸς μὲ τὸ Μωυσῆ τοὺς ἐλευθέρωσε ἀπὸ τὴν αἰγυπτιακὴ τυραννία, οἱ Ἑβραῖοι ξεκίνησαν γιὰ τὴν ἀγαπημένη τους πατρίδα. Ἐλεύθεροι πλέον τότε λάτρευαν τὸ Θεό. Ποῦ; Ὑποχρεωμένοι κάθε μέρα νὰ βαδίζουν, δὲν μπορούσαν νὰ χτίσουν ναὸ. Ὁ Θεὸς τότε τοὺς διέταξε νὰ κάνουν ἕνα ναὸ κινητό, ποῦ μπορούσαν νὰ τὸν λύνουν καὶ νὰ τὸν στήνουν ὅπου ἤθελαν. Καὶ τὸν ἔκαναν. Ὁ ναὸς κατασκευάστηκε ἀπὸ σανίδες, δέρματα ζώων καὶ πολυτελῆ ὑφάσματα. Ὁ ναὸς αὐτὸς ὀνομαζόταν **σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου**.

Ἄλλὰ τί σκηνή! Ὅσο καιρὸ ὁ Ἑβραϊκὸς λαὸς περιπλανόταν στὴν ἔρημο, σκηνὲς (τσαντίρια) ἦταν οἱ κατοικίες τους. Ἀνάμεσα ὁμοῦ σ' αὐτὲς ἦταν καὶ μιὰ σκηνὴ ποῦ ξεχώριζε ἀπ' ὅλες τὶς ἄλλες· ἦταν ἡ σκηνὴ - **κινητὸς ναὸς** τῶν Ἑβραίων. Οἱ παλαιότεροι θὰ θυμᾶστε, ὅτι σὲ καιρὸ πολέμου πάνω στὰ ψηλὰ βουνά, ποῦ δὲν ὑπῆρχαν ἐκκλησίες, ὁ στρατιωτικὸς ἱερεὺς ἔστηνε ἕνα πρόχειρο θυσιαστήριον καὶ πάνω σ' αὐτὸ τελοῦσε τὴ θεΐα λειτουργία. Ἔτσι λάτρευαν καὶ οἱ Ἑβραῖοι στὰ χρόνια ποῦ περιπλανιόνταν στὴν ἔρημο. Εἶχαν τὴ σκηνή. Καὶ μέσα σ' αὐτὴν φύλαγαν τὰ πιὸ ἱερὰ πράγματα τῆς θρησκείας τους.

Ἡ σκηνὴ **χωριζόταν σὲ δυὸ μέρη** μὲ παραπέτασμα, μὲ μεγάλη χοντρὴ κουρτίνα. Τὸ πρῶτο μέρος λεγόταν **ἅγια**. Σ' αὐτὸ κάθε μέρα ἔμπαιναν οἱ ἱερεῖς καὶ προσέφεραν θυσίαις. Τὸ δεύτερο μέρος λεγόταν **ἅγια ἁγίων**. Σ' αὐτὸ

μιὰ φορά τὸ χρόνο ἔμπαινε μόνο ὁ ἀρχιερεὺς καὶ προσέφερε θυσία ζητώντας συγχώρησι γιὰ τὰ ἁμαρτήματα τὰ δικά του καὶ τοῦ λαοῦ. Σ' αὐτὴ τῆ σκηνῇ ὁ Ἑβραϊκὸς λαὸς λάτρευε τὸν ἀληθινὸ Θεό.

● Ὅταν ὁμως ἐγκαταστάθηκαν στὴν πατρίδα τους καὶ ὕστερα ἀπὸ περιπέτειες καὶ ἀγῶνες κατώρθωσαν νὰ γίνουν ἰσχυρὸ βασίλειο, τὸ πιὸ ἰσχυρὸ τῆς Ἀνατολῆς, μιὰ ἐπιθυμία τοὺς κυρίευσε· νὰ χτίσουν στὰ Ἱεροσόλυμα, στὴν πρωτεύουσα τους, **ναό**. Ναό, ποὺ νὰ ἔνε τὸ πιὸ μεγάλο κτήριο, τρανὸ δεῖγμα τῆς ἐβραϊκῆς δόξης καὶ δυνάμεως, κέντρο ἐθνικὸ καὶ θρησκευτικὸ.

Καὶ ἔχτισαν ναό. Τὸν ἔχτισε ἓνας ἀπὸ τοὺς πιὸ ἐνδοξοὺς βασιλιᾶδες τοῦ Ἰσραήλ, ὁ Σολομῶν, γιὸς τοῦ Δαυΐδ. Γι' αὐτὸ ὠνομάστηκε **ναὸς τοῦ Σολομῶντος**. Τὸ ναὸ αὐτὸ τὸν θαύμαζε ὅλος ὁ κόσμος. Ἦταν χτισμένος μὲ πέτρες πελεκητές, μὲ μάρμαρα πολύχρωμα, μὲ ξυλεία σπάνια. Οἱ τοῖχοι καὶ ἡ ὀροφὴ ντυμένα μὲ χρυσάφι. Τὸ σχέδιο τοῦ ναοῦ αὐτοῦ δὲν διέφερε ἀπὸ τὸ σχέδιο τῆς σκηνῆς· ὅπως ἡ σκηνὴ ἔτσι καὶ ὁ ναὸς χωριζόταν σὲ δυὸ μέρη. Τὰ ἐγκαταστάσεως τοῦ ἔγιναν μὲ μεγάλη ἐπισημότητα, ἡ χάρα τὸν λαοῦ ἦταν ἀφάνταστη.

Μέσα στὸ ναὸ αὐτὸν 400 χρόνια οἱ Ἑβραῖοι λάτρευαν τὸ Θεό. Ἄλλ' ὅταν ἁμάρτησαν, τότε ἦρθε ἡ συμφορὰ. Ἐνας ἀσεβῆς βασιλιάς, ὁ Ναβουχοδονόσορ, ἦρθε ἀπὸ τὴ Βαβυλώνα μὲ πολὺ στρατό, νίκησε τοὺς Ἰουδαίους, κυρίευσε τὰ Ἱεροσόλυμα, γκρέμισε τὸ ναὸ τοῦ Σολομῶντος, καὶ πῆρε **αἰχμαλώτους στὴ Βαβυλώνα** χιλιάδες λαό. Ὑστερα ἀπὸ πολλὰ χρόνια οἱ αἰχμάλωτοι γύρισαν πάλι πίσω καὶ ἄρχισαν νὰ χτίζουν σπίτια. Μὰ ναὸ δὲν εἶχαν.

—Ντροπὴ σας, τοὺς εἶπε τότε ὁ **προφήτης Ἀγγαῖος**, νὰ χτίζετε ὁμορφα σπίτια, καὶ ναὸ νὰ μὴν ἔχετε!...

● Ἔτσι παρακινήθηκαν νὰ χτίσουν ναὸ μὲ πρωτοστάτη τὸν Ζοροβάβελ. Μὲ πολλὰς δυσκολίες καὶ ἐμπόδια τὸν ἔχτισαν. Λαμπρὸς ἦταν κι αὐτὸς ὁ **ναὸς τοῦ Ζοροβάβελ**, ἀλλὰ πολὺ κατώτερος ἀπὸ τὸν πρῶτο. Γι' αὐτὸ οἱ γεροντότεροι, ποὺ εἶχαν δεῖ μικρὰ παιδιὰ τὸ ναὸ τοῦ Σολομῶντος, ἔκαναν σύγκρισι, ἔβλεπαν τὴ διαφορά, συγκινούνταν καὶ ἔκλαιγαν.

Μέσα στὸν καινούργιο αὐτὸ ναὸ 500 χρόνια οἱ Ἑβραῖοι λάτρευαν τὸ Θεό. Ἄλλὰ ἦρθε καὶ **πάλι ἡ συμφορὰ**. Ἐχθροὶ τοὺς κυρίευσαν καὶ γκρέμισαν καὶ τὸ ναὸ αὐτόν.

● Τέλος πάνω στὰ ἐρείπια τοῦ ναοῦ τοῦ Ζοροβάβελ ὁ Ἡρώδης ὁ Μέγας ἔχτισε καινούργιο ναὸ, στολισμένο μὲ μάρμαρα καὶ χρυσάφι. Σ' αὐτὸ τὸ **ναὸ τοῦ Ἡρώδη** πῆγε ἡ Παναγία τὸ

Χριστὸ ὅταν ἦταν 12 ἐτῶν. Στὸ προαύλιο αὐτοῦ τοῦ ναοῦ πολλὰς φορές στάθηκε ὁ Χριστὸς καὶ κήρυξε. Καὶ προφήτευσεν, ὅτι ὁ ναὸς αὐτὸς θὰ καταστραφῇ καὶ δὲν θὰ μείνῃ λιθάρι πάνω στὸ λιθάρι (βλ. *Ματθ. 24,2*). Ἡ προφητεία τοῦ Χριστοῦ ἐκπληρώθηκε. Τριάντα χρόνια μετὰ τὴ σταύρωσί του ἦρθαν οἱ Ῥωμαῖοι, κυρίευσαν τὰ Ἱεροσόλυμα, ἔβαλαν φωτιά, γκρέμισαν τὸ ναό, σκότωσαν, σταύρωσαν χιλιάδες. Οἱ Ἑβραῖοι, ἂν καὶ πέρασαν ἀπὸ τότε 1900 χρόνια, δὲν κατώρθωσαν νὰ χτίσουν ἄλλο ναό. Κάθε Σάββατο εὐσεβεῖς Ἑβραῖοι πηγαίνουν καὶ κλαίνε σὲ κάτι λιθάρια - ἀγκωνάρια, ποὺ ἔμειναν ἀπὸ τὸ ναὸ ἐκεῖνο.

* * *

Τί μᾶς διδάσκουν, ἀγαπητοί μου, ὅλα αὐτά; Πρῶτον, ὅτι **τὸ νὰ χτίζουμε καὶ νὰ ἔχουμε ναὸ εἶνε ἔργο θεάρεστο**. Τὸ διατάζει ὁ Θεός. Αὐτὸς εἶπε καὶ ἔγινε ἡ πρώτη σκηνή, ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου· αὐτὸς εὐλόγησε νὰ γίνῃ ὁ ναὸς τοῦ Σολομῶντος· ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, ὅταν ἦρθε στὸν κόσμον, πῆγε στὸ ναό, προσκύνησε καὶ προσευχήθηκε σὰν ἄνθρωπος. Ὅλοι οἱ χριστιανικοὶ λαοὶ ἔχουν τοὺς ναοὺς τους· μόνο οἱ χιλιασταὶ δὲν ἔχουν ναοὺς, δὲν θέλουν νὰ πατήσουν σὲ ναό, δὲν κάνουν τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ.

Τὸ δεύτερο ποὺ διδασκόμαστε εἶνε, ὅτι δὲν φτάνει νὰ χτίζουμε καὶ νὰ ἔχουμε ναοὺς. Χρειαζέται καὶ κάτι ἄλλο, πιὸ σπουδαῖο καὶ ἀπαραίτητο. Ἄμα ἀκοῦμε τὴν καμπάνα, ἡ καρδιά μας νὰ συγκινήται. Νὰ λέμε· Μὲ καλεῖ ὁ Θεός! **Νὰ πηγαίνουμε ὅλοι μὲ προθυμία στὴν ἐκκλησία**. Νὰ στεκώκαστε μὲ εὐλάβεια. Ν' ἀκοῦμε μὲ προσοχὴ τὴ θεῖα λειτουργία. Νὰ προσευχώμαστε μὲ κατάνυξι καὶ δάκρυα. Νὰ κοινωνοῦμε μὲ φόβο Θεοῦ, πίστι καὶ ἀγάπη τὰ ἄχραντα μυστήρια, καὶ νὰ ζοῦμε σύμφωνα μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Τὰ κάνουμε αὐτά; Τότε λατρεύουμε τὸ Θεό, τὸν λατρεύουμε ὅπως θέλει τὸ Εὐαγγέλιο, τὸν λατρεύουμε «*ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ*» (Πα. 4,23-24), καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ θὰ εἶνε μαζί μας. Ἄλλ' ἂν κάνουμε τ' ἀντίθετα; Ἄν τις Κυριακὲς γεμίζουμε τὰ καφφενεῖα καὶ τὰ κέντρα τῶν διασκεδάσεων καὶ τὰ γήπεδα, καὶ τὶς ἐκκλησίες τὶς ἀφήνουμε ἔρημες, ἢ καμμιά φορά πᾶμε μὲν, ἀλλὰ τὸ μυαλό μας δὲν εἶνε στὸ Θεό, καὶ κουβεντιάσουμε καὶ ἁμαρτάνουμε μέσα κ' ἔξω ἀπὸ τὸ ναό, καὶ ζοῦμε σὰν εἰδωλολάτρες καὶ ἀντίχριστοι, ὡς τότε ἀλλοίμονό μας! Ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ, καὶ σπίτια καὶ ἐκκλησίες γκρεμίζονται, καὶ οἱ λαοὶ τιμωροῦνται γιὰ τὴν ἀπιστία καὶ τὴν ἀσεβεία τους.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**